

VEZETŐK MINDENÜTT VANNAK
FERENC PÁPA GONDOLATAIVAL

„A vezetőknek csak egy dologra szabad gondolniuk: hogy akiket kormányoznak, azok a lehető legboldogabbak legyenek.” (*M. Tullius Cicero, Kr. e. 1. század*)

A vállalatvezetés módszertanában manapság színes a kép a struktúrák tekintetében. Felépülhet a vállalkozás funkcionálisan, centralizáltan, mátrix formában vagy divíziók alapján. Osztályok, szintek, csoportok, alá- és mellérendeltek. Ha a vállalati kultúrák egyediségét, sokszínűségét is figyelembe vesszük, még tovább lehet árnyalni ezt a képet. Természetesen mindegyik struktúrának megvan a maga előnye illetve hátránya. Nyíltan, egyenesen azonban egyik módszertan sem teszi fel a kikívánczó kérdést: miért van szükség vezetőkre? Miért kellene alá- és mellérendelő viszonyok?

A zsigeri válasz első kézből – még ha jóhiszeműen is – mindannyiunkban tagadó formájú: de jó, ha nincs főnökünk! A magunk urai vagyunk, választunk a lehetőségek közül, döntünk, cselekszünk, vállaljuk a felelősséget. Micsoda szabadság! Azután egyre többször fordul elő, hogy falakba ütközünk; más emberek mást akarnak, mint mi. Elkezdünk vitatkozni, széthúzni, ráerőltetni kívánságainkat másokra. Semmi sem halad előre.

Hm... miért is van hát szükség vezetőkre? Az összhang miatt. A vezető lehetővé teszi a közös tervek kidolgozását és megvalósítását. Összegyűjti az ötleteket, mindenkire testhez álló feladatot bíz, és ügyel arra, hogy ezzel ne ártson senkinek. Összhangot teremt az egyedi képességek kibontakoztatása és a közös célok között, közben az emberi közösségek, munkacsoportok potenciálját, dinamikáját, rejtett erőforrásait is a felszínre kell segítenie, termővé kell fakasztania.

A szolgáló vezetés, szubszidiaritás támogat, előmozdít, fejleszt. Bátran szabad utat ad az önállóságnak, de ezzel együtt a felelősséget sem vállalja át. Kereteket biztosít, hiszen minden személy, minden közösség rendelkezik valami olyan eredeti sajátossággal, amivel éppen csak ő tudja szolgálni a vállalati célokat, vagy akár a közjót. A direkt „kézi vezérlés”, az atyáskodás, a túlzott szabályozottság elfojtja a kezdeményezést, a hatékony és életteli feladatmegoldásokat.

De vajon a vezetettek tudják-e, érzik-e, hogy szabad és felelős részvételük a célok elérésében kötelesség? Vagy csak várják az instrukciókat...

KÉRME-KETEG együttműködés keretében

Sominé Nagy Ditta

KETEG Műhely– Keresztény Társadalmi Elvek a Gazdaságban

<http://www.keteg.hu/>

forrás:

- <http://www.magyarkurir.hu/hirek/ferenc-papa-kozelet-es-tarsadalmi-elet-kepviseloikhez-ecuadorban-felelosseg-es-szolidar>
- *Az üzleti vezető hivatása – gondolatok, 17. oldal 4. pont*
- http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/justpeace/documents/rc_pc_justpeace_doc_20060526_compendio-dott-soc_hu.html
185.-191. pontok
- *Tegyük jobbá a világot! De hogyan? A világ nagy kérdései keresztény szemmel, Bencés Kiadó 2013*
<http://www.benceskiado.hu/index.php?waid=290>
- <http://www.hrportal.hu/hr/vezetesi-tanacsok-a-bibliabol-20101223.html>
- <http://www.sapientia.hu/konyvtar/konyvismerteto/konyvismerteto-vezetes-egykor-es-most>